

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II-3 У. 14655/16
05.04.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Десе Симић, председника већа, Ненада Стојановића и Драгана Јовановића, чланова већа, са судским саветником Небојшом Стојановићем, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби коју је поднела тужила А.А. из ..., ... број ..., ради поништаја решења туженог Савета Природно-математичког факултета у Нишу, број 945/1-01 од 19.09.2016. године, у предмету избора у звање и на радно место асистента, у нејавној седници већа, одржаној 05.04.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба се **УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Савета Природно-математичког факултета у Нишу, број 945/1-01 од 19.09.2016. године и предмет враћа надлежном органу на поновно одлучивање.

II **ОДБИЈА СЕ** захтев тужиле за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем, донетим у извршењу пресуде Управног суда, II-1 У. 6189/15 од 14.07.2016. године, одбијен је приговор тужиле против одлуке Изборног већа факултета и потврђена одлука Изборног већа Природно-математичког факултета у Нишу, број 517/2-01 од 22.05.2013. године, о неизбору кандидата за избор у звање асистента за ужу научну област Математика на Департману за математику Природно-математичког факултета у Нишу.

У тужби поднетој Управном суду 20.10.2016. године, тужила оспорава законитост решења туженог органа и наводи да је тужени орган у извршењу пресуде Управног суда, II-1 У. 6189/15 од 14.07.2016. године, донео исту одлуку као и раније, у готово истом саставу, иако су два члана Савета била уздржана. Истиче да сада има много више места за асистенте на Математици, јер су вежбе подељене на групе студената и у току је формирање нових смерова. Указује да је конкурс за избор асистента раписан 27.02.2013. године, због чега одредба члана 127. Статута Природно-математичког факултета у Нишу, није могла да буде примењена на седници Изборног већа одржаној 22.05.2013. године. Предлаже да Суд реши ову управну ствар у спору пуне јурисдикције, поништи оспорено решење и продужи изборни период тужили за још три године, на радном месту асистента за математику, од дана доношења пресуде и повеже јој радни стаж и обавезе туженог да јој исплати све неисплаћене зараде, са свим законским каматама, као и трошкове спора у висини и по оцени Суда.

Тужени орган је доставио Суду списе који се односе на предмет управног спора и одговор на тужбу, у коме оспорава све наводе тужбе и детаљно наводи хронологију спроведеног поступка и да је поступак по конкурсном спроведен у складу са Законом о високом образовању и Статутом факултета. Указује да је пресудом Основног суда у Нишу, 5 П1 3582/13 од 15.05.2014. године, одбијен тужбени захтев именоване у радном спору ради отказа уговора о раду, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Нишу, 24 Гж.1. бр. 3186/14 од 04.02.2015. године, као и да је пресудом Основног суда у Нишу, 5 П1 2683/13 од 20.12.2013. године, одбијен тужбени захтев именоване у радном спору за продужење радног односа, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Нишу, 24 Гж.1. бр. 2130/14 од 02.07.2014. године. Предлаже да Суд одбије тужбу.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09), Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Према одредби члана 69. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09), ако према природи ствари у којој је настао управни спор треба уместо поништеног управног акта донети други, надлежни орган је дужан да тај акт донесе без одлагања, а најкасније у року од 30 дана од дана достављања пресуде, при чему је надлежни орган везан правним схватањем суда, као и примедбама суда у погледу поступка.

Одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ”, број 33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС”, број 30/10), прописано је између осталог, да у осталим стварима образложење решења садржи: кратко излагање захтева странака, утврђено чињенично стање, по потреби и разлоге који су били одлучни при оцени доказа, разлоге због којих није уважен који од захтева странака, правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву, док је одредбом члана 235. став 1. истог закона, прописано да се одредбе овог закона које се односе на првостепено решење сходно примењују и на решења која се доносе по жалби.

Из разлога датих у образложењу оспореног решења произлази да је тужени орган, поступајући у извршењу пресуде Управног суда, II-1 У. 6189/15 од 14.07.2016. године, навео хронологију спроведеног поступка, почев од објављивања конкурса 20.02.2013. године, за избор у звање и на радно место – Математика на Департману за математику Природно-математичког факултета у Нишу, на који су се пријавила три кандидата, између осталих и мр Светлана Вујовић, па све до доношења одлуке Изборног већа Природно-математичког факултета у Нишу, број 517/2-01 од 22.05.2013. године, о неизбору кандидата за избор у звање асистента за ужу научну област Математика. Према налажењу туженог органа, Изборно веће је, као једини овлашћени орган за избор, приликом одлучивања ставило у равноправни положај све кандидате – учеснике конкурса, као и да се у потпуности придржавало одредби Статута ПМФ-а и није изабрало ниједног учесника конкурса. Оцењујући жалбене наводе, тужени орган је нашао да они нису основани, из разлога датих у образложењу оспореног решења. Због наведених разлога, тужени орган је одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Код оваквог стања ствари, а имајући у виду цитиране одредбе Закона о општем управном поступку и Закона о управним споровима, Суд налази да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиле, јер према оцени Суда, тужени орган у извршењу пресуде Управног суда, II-1 У. 6189/15 од 14.07.2016. године, којом је поништена раније оспорена одлука Савета-Природно математичког факултета у Нишу, број 235/1-01 од 09.03.2015. године и предмет враћа надлежном органу на поновно одлучивање, није поступио по примедбама Суда у погледу поступка изнетим у наведеној пресуди. Ово због тога што је, према налажењу Суда, наведеном пресудом Управног суда, II-1 У. 6189/15 од 14.07.2016. године, Суд нашао да уместо детаљних разлога за одлуку из диспозитива, тужени орган само констатује да је донео одлуку о одбијању приговора и поврдио одлуку Изборног већа факултета, будући да од 16 присутних чланова, за усвајање приговора није гласао ни један члан Савета, да је за потврђивање одлуке Изборног већа и одбијање приговора гласало 14 чланова Савета, док су два члана Савета била уздржана, због чега разлози туженог органа дати у образложењу оспореног решења не упућују на решење какво је дато у диспозитиву, чиме је повређена одредба члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку. Према оцени Суда, тужени орган у извршењу наведене пресуде Управног суда, II-1 У. 6189/15 од 14.07.2016. године, није поступио по примедбама Суда у погледу поступка, с обзиром да осим навођења хронологије спроведеног поступка и констатације да је Изборно веће приликом одлучивања ставило у равноправни положај све кандидате – учеснике конкурса и да се у потпуности придржавало одредби Статута ПМФ-а и није изабрало ниједног учесника конкурса, образложење оспореног решења не садржи конкретне разлоге због којих је одлучено да, поред осталих учесника конкурса, тужила не буде изабрана у звање асистента за ужу научну област Математика на Департману за математику Природно-математичког факултета у Нишу. Због наведених разлога, према оцени Суда, оспореним решењем су повређена правила поступка на штету тужиле.

Суд је овај спор решио без одржавања јавне расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, будући да је због наведених повреда правила поступка оспорени акт незаконит, а што је Суд могао да цени на основу стања у списима, без одржавања јавне расправе, а не ради се о нарочитим случајевима из члана 34. Закона о управним споровима, у којима је обавезна усмена

јавна расправа.

Разматрајући предлог тужбе да Суд пресудом реши ову управну ствар, у смислу одредбе члана 43. Закона о управним споровима, Суд налази да природа ствари то не дозвољава и утврђено чињенично стање не пружа поуздан основ за то, као и да је економичније и целисходније да учињене повреде надлежни орган управе отклони у поновном поступку одлучивања.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиље, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде.

У извршењу ове пресуде тужени орган је дужан да донесе ново и на закону засновано решење, придржавајући се примедаба Суда изнетих у пресуди, у року и на начин прописан одредбом чл. 69. став 2. Закона о управним споровима.

Разматрајући захтев тужиље за накнаду трошкова управног спора, Суд је имао у виду одредбе члана 66. и 67. Закона о управним споровима, као и одредбу члана 163. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 72/11,... и 55/14), којом је прописано да је странка дужна да у захтеву определи врсту и износ трошкова за које тражи накнаду, а која се сходно примењује на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима. Према налажењу Суда, како је тужилца тужбом захтевала трошкове управног спора, али није определила врсту и износ трошкова за које тражи накнаду, иако је то била дужна да учини, у смислу цитиране одредбе члана 163. став 2. Закона о парничном поступку, то је Суд, на основу одредбе члана 67. Закона о управним споровима, одбио захтев тужиље за накнаду трошкова управног спора и одлучио као у ставу II диспозитива ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 05.04.2018. године, II-3 У. 14655/16

Записничар,
Небојша Стојановић,с.р.

Председник већа-судија,
Деса Симић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ